

EELK piiskopi Ove Sanderi õnnistussõnad Eesti lipu 142. aastapäeval Kuberneril aias

Austatud ekstsellentsid ja eminentsid.
Armsad sõbrad.

Sel kaunil ja kirkal hommikul soovin Teile kõigile rõõmsat ja õnnistatud Eesti lipupäeva. Tervitan eriliselt meie nooremat põlvkonda, kes te olete taas nii rohkearvuliselt kogunenud siia vaatamata varajasele hommikutunnile. Usun, et just põlvkondade vaheline ühtsus ja sideme tugevus aitab meil hoida oma lipu kõrgel, samas ka kõige sügavamal meie südames. Oleme tänulikud Jumalale, et saame anda oma usu ja Eesti aated edasi pealekasvavale põlvkonnale.

Tahtsin rääkida teile ühest unustatud asjast. Nimelt kirikuõpetaja Martin Lipu poolt kirjutatud lipulaulu neljandast salmist. Algselt oli meie lipulaulu lausa viis salmi ning hiljem, kui see viisistati, siis langes salvide arv meile tuttavale kolmele salmile. Täna lauldavast lipulaust väljajäänud salm aga selgitab meile trikoloori valge värvi tähendust.

Lipu esimene värv, sinine, on meile hästi teada. See kõneleb igaühe kohal olevast avatud taevast, kuhu saame alati oma vaimse pilgu suunata - „oled kord sa ohus, vaevas, sinna üles vaata saa!“ Must sümboliseerib Eesti olemuse ja eestlaseks olemisega lahutamatult ühtekuuluvat tööd ja vaevanagemist – „must on sinu mullapinda, mida higis haritud.“

Meie rahvuslipu valge värv kõneleb aga lipulaulu algses versioonis Eestimaa kaunist loodusest, mis on tõeline aare ja Jumala kingitus meile, kes me siin elame ning samuti neile, kes meie maad külastavad. Nii lauldaksegi lipulaulu neljanda salmi alguses: „Valges ehtes Eesti kased kaunistavad kodumaad.“ Edasi kiidetakse aga Eesti neiu ilu. Ent salm lõpeb sõnadega „Puhas vanemate viisi, ära lõpe iial sa.“

Küllap neid lõpusõnu võib tõlgendada erinevalt, kuid üheks võimaluseks on näha nendes üleskutset puhtale ja ausale elule. Elule, mille värviks ongi valge. Eesti tulevikku ei kujunda ainult meie õigusruum ja globaalne olukord, vaid samuti, see kuidas meist igaüks elab, töötab ja suhtub oma kaasinimesse. On meie elus puhtust, töödes ausust ja suhetes siirust, siis on need meie riigi ja rahva püsimises kindlateks aluskivideks. Aluskivideks, mille endi aluseks on Kristus, Tema arm ja õpetus.

Pühakiri õpetab meile, et kes on rajanud oma eluhoone Kristusele, et see hoone jääb püsima ka tuule ja tormide tülles. Püsima jääb samuti rahvas ja riik, kes paneb oma usu ja lootuse Jumalale.

Õnnistagu Püha Kolmainu Jumal meie lippu ning meie rahvast ning riiki ning tema juhte. Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel. Aamen.